

tid er der dog forskelligt, der straks falder en i Øjnene. Den har først af alt staaet som et „Modsigelsens Tegn“ indenfor en Kreds af Kristne, der gennemgaaende mente, at troende Mænd maaske nok maatte — dog med en vis Forsigtighed — tage Del i det kommunale og politiske Liv, men Kvinderne slet ikke. Og dette „Modsigelsens Tegn“ har fremkaldt megen Diskussion for og imod baade paa K. K. F.s større Møder og endnu mere i private Kredse. Som kristelig Forening har den formaaet at faa Kvindesagen belyst og forhandlet i Missionshuse og det i en Kreds, der ikke vilde gaa til almindelige Kvindesagsmøder. Vi mindes f. Eks. Møderne for fuldt Hus baade i Vejle og Esbjerg, ved hvilken Lejlighed der f. Eks. paa det sidste Sted fremkom Udtalelser, der røbede en saadan Uvidenhed og Mangel paa Forstaaelse, at det maa betragtes som et Gode at de ikke blev optegnede.

Paa de internationale Kvindestemmeretskongresser i Amsterdam, London og Stockholm, har Foreningen været repræsenteret ved sin Formand, der de to Gange tillige var indbudt som Taler. For selve Landet, hvori Kongressen holdtes, havde det navnlig i Holland sin store Betydning, at man saa, at der var troende Mænd og Kvinder i Danmark, der virkelig ansaa Kvindesag og Kvindestemmeret for noget, der ikke var i „Strid med Guds Ord“. I dette Land er de kristelige Kredse nemlig gennemgaaende *yderlig* konservative, hvorfor man ogsaa finder Kløften mellem Kristendom og Fremskridtsvennerne ualmindelig dyb. Paa Initiativ af K. K. F.s Formand blev der af en af

de stedlige Landsforeninger for Kvindestemmeretten under Kongressen arrangeret et Møde i Koncertpalæet i Amsterdam med Talere fra 8 forskellige Lande, hvor Kvindestemmeretten belystes fra et kristeligt Synspunkt. Nogle Dage efter gentog K. K. F.s Formand sit Foredrag dér paa et stort Møde i Haag. Det, der gjorde Indtryk paa den troende Kvinde i Holland, var, at en af „deres egne“, der tillige stod midt i Arbejdet for Hedningemissionen, havde kastet sig ind i Bevægelsen. Baade den Gang og adskillige Gange senere har troende Kvinder dernede, efter at have raadført sig med K. K. F.s Formand sluttet sig til de stedlige Kvindestemmeretsforeninger. Kløften er ogsaa nu begyndt at jævnes noget, og vi har jo set, at den hollandske Dronning, der er en meget varm Missionsven, og som under Kongressen i Amsterdam ikke viste Spor af Sympathi, i den senere Tid begynder at vise Sagen Forstaaelse.

I Sverrig er man langt videre fremme end i Danmark. Det var i K. F. U. K.s store Sal under Forsæde af K. F. U. K.s Landsformand, at det kristelige Møde for Stemmeretten her holdtes.

I England — Mrs. Butlers Land — stod der, da Kongressen holdtes i London, Skarer af troende Kvinder i de forskellige Stemmeretsforeninger. Den kendte Præst, Dr. Scott Holland, talte ved det store kristelige Møde i St. Paulskirken. Siden den Tid er der i England dannet 4 kristelige Kvindevalgretsforeninger.

Til Kongressen i Buda-Pest i Fjor var det Tanken, at Østens Kvinder — Kina, Indien o. s. v. — for første Gang